

odchyly svého pojetí od pojetí Nipperdeyova. Dále věnuje autor pozornost právnímu donucení ke smlouvě v platném právu, pojmu »ius cogens« na »ius dispositivum«, aby se pak dále zabýval t. zv. »diktovanou smlouvou«; zde autor již odůvodňuje zevrubněji rozdílnost svého pojetí od pojetí Nipperdeyova; hojnými odkazy k zákonodárství zpestřuje své vývody. Poté pojednává o t. zv. smlouvě normové, jejímž příkladem jest smlouva kolektivní.

V kapitole »Donucení hospodářské ke smlouvě soukromoprávní« ukazuje autor obšírněji k naší pozemkové reformě. — Stěží ovšem lze porozuměti autorovým výkladům o *mravní moci a donucení*. Celková díkce autorova (idea dobra, idea spravedlnosti, mravní idea spravedlnosti) nasvědčovala by tomu, že je zde určitý sklon k jihoněmecké právně-filosofické škole. Než názvosloví je příliš nejednotné a ve smyslu na př. Radbruchovy právní filosofie (viz Gustav Radbruch: *Rechtsphilosophie*, III. vyd.) též nesprávné.

Na konci knihy jsou zařazeny dva *dodatky*, jednak exkurs o právním donucení negativním, jednak dva vzory Bařových smluv s obchodvedoucím a vzor schvalovací doložky S. P. Ú. a přidělové listiny o drobném přidělu.

V celku práce zanechává ve čtenáři pocit určité metodické a noetické chaotičnosti; podává opět důkaz, že jedině přísné a ztrnulé setrvání na určitém noetickém východisku dodává práci potřebné jasnosti. Autor jistě s velkou pílí zpracovává snesený materiál, chybí mu však základ: jasné noetické hledisko. Budiž citována jen jedna věta (str. 126.): »Tedy nikoliv právní norma, nýbrž život se svými nezbytnými potřebami jest onou hybnou silou, jíž právní předpis musí se podrobiti.«

Dr. Vladimír Kubeš (Brno).

DR. E. MANHEIM: *Die Träger der öffentlichen Meinung*. Nákladem Rudolfa M. Rohrera v Brně 1933, 8°, stran 145, cena Kč 40.—. — Spisovatel zabývá se úvahami o tom, jak se veřejné mínění tvoří, které jsou útvary společenského žití, v nichž dochází ke zjevům publicity, která jest vlastně prvním předpokladem utváření se veřejného mínění. Spisovatel vypisuje různé druhy publicity dle způsobu sociologického nazírání, dále líčí časově různá nazírání na občanskou publicitu ve století XVIII. a její různou charakteristiku. Kniha jest v mnohém směru originelní.

Dr. Jindřich.

VÁCL. VERUNÁČ: *O hospodářský plán*. Nákladem tiskového a nakladatelského družstva československých legionářů »Čin« v Praze, 1933, 8°, stran 143, cena Kč 15.—. — Spisovatel vysvětluje napřed základní pojmy (plánovité hospodářství, hospodářský plán a hospodářský program), líčí dále vývoj myšlenky od hospodářství liberalistického k hospodářství záměrnému a její uplatnění v Německu, v Sovětském svazu, v Spojených státech a v Itálii.

Zvláštní a obšírnou pozornost věnuje knížka uskutečnění hospodářského plánu v Československu a formuluje konkrétní návrhy pro hospodářství veřejné i soukromé, požadavek nové výchovy a hospodářského myšlení a koordinaci hospodářského plánu a politické soustavy. Při tom nezapomíná na otázku soukromého vlastnictví v záměrném hospodářství, na otázku sociální a na jiné otázky, které s ním souvisí. V závěru řeší poměr veřejnosti k hospodářskému plánu a vyvrací námitky, které bývají proti plánovitému hospodářství uváděny. Publikaci tuto možno nazvat právem nejen časovou, nýbrž zároveň také poučnou.

Dr. Jindřich.

ING. A JUDR. JOSEF HORÁK: *Ethokracií na kořen krise*. Nákladem Zemědělského knihkupectví A. Neuberta v Praze, 1933, 8°, stran 62, cena Kč 7.—. — Autor dokazuje z předpokladu, doloženého citáty vynikajících mužů a vyvozeného ze vnějších zjevů hospodářských logickými závěry, že hospodářská krise je nejvíce krisí mravní, že jest nutné jí čelit ihned a neochvějně prostředky nejen hospodářskými, sociálními a politickými, nýbrž i mravními. Jako prostředek proti mravnímu úpadku navrhuje